എബ്രായലേഖനത്തിന്റെ ജീവ-പഠനം

ദൂത് ഇരുപത്തിനാല്

ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം

(7)

Tue — വേദപുസ്തകം, പ്രത്യേകിച്ച് പുതിയനിയമം, പൂർണമായ ഒരു വെളിപാടാണ്. പുതിയനിയമത്തിൽ, രക്ഷകൻ എങ്ങനെ വന്നുവെന്നും, നമുക്ക് വെളിപ്പെട്ടുവെന്നും, നമുക്കുവേണ്ടി വീണ്ടെടുപ്പു നിർവഹിച്ചുവെന്നും, അവനിൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും, രക്ഷ സ്വീകരിക്കാമെന്നും വീണ്ടുംജനിക്കാമെന്നും നാം കാണുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ സഭയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും ഇന്ന് ഭൂമിയിൽ നമുക്ക് സഭാജീവിതം നയിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും പുതിയനിയമം നമ്മോടു പറയുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ, പുതിയനിയമം നമുക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പും നൽകുന്നു. നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും വീണ്ടുംജനിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, ദൈവം തന്റെ കൃപയിൽ നമുക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയതെല്ലാം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് നാം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പിടിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതു ചെയ്യുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പിടിച്ചുകൊള്ളാതെയും അവന്റെ ധനം ആസ്വദിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം നഷ്ടവും ശിക്ഷയും സഹിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് പുതിയനിയമം നൽകുന്നു. അതു നമ്മെ സമ്മാനം നേടുവാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമ്മാനം നേടുന്നതിന്, നാം വില നൽകണം. തന്മൂലം, ശിക്ഷയോ സമ്മാനമോ നമുക്കു മുന്നിലുണ്ട്. നാം സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചാലും ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചാലും അതു നമ്മുടെ രക്ഷയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ല; അതെല്ലാം നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം എങ്ങനെ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ശരിയായ രീതിയിൽ നാം ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് സമ്മാനം ലഭിക്കും. എന്നാൽ നാം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ അവഗണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം നഷ്ടം സഹിക്കുകയും,

ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കഴിഞ്ഞ ദൂതുകളിൽ ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, കർത്താവായ യേശു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ച് അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുമെന്ന് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം നമ്മോടു പറയുന്നു (16:27). മത്തായി 25-ലെ ഉപമകളും ഇക്കാര്യം വളരെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

XXVII. എബ്രായലേഖനത്തിലെ അഞ്ചു മുന്നറിയിപ്പുകൾ

എബ്രായലേഖനത്തിൽ അഞ്ചു മുന്നറിയിപ്പുകളുണ്ട്, അവയെല്ലാം സ്വഭാവത്തിൽ ഒരുപോലെയാണ്. വെളിപ്പാട് 2-ലും 3-ലുമുള്ള ഏഴു ലേഖനങ്ങളിലും നമുക്ക് ചില മുന്നറിയിപ്പുകളുണ്ട്. വെളിപ്പാട് 2-ലും 3-ലുമുള്ള ഏഴു മുന്നറിയിപ്പുകൾ സ്വഭാവത്തിൽ എബ്രായലേഖനത്തിലെ അഞ്ചു മുന്നറിയിപ്പുകൾ പോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, മൊത്തത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു മുന്നറിയിപ്പുകളുണ്ടെന്ന് നമുക്കു പറയാം, എബ്രായലേഖനത്തിൽ അഞ്ചും വെളിപ്പാട് 2-ലും 3-ലുമായി ഏഴും. തീർച്ചയായും, ഈ മുന്നറിയിപ്പുകളോടുകൂടെ ഒരു നിശ്ചിത അളവിലുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങളുമുണ്ട്, കാരണം നാം മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഗൗനിച്ചാൽ നമുക്കൊരു സമ്മാനം ലഭിക്കും. എബ്രായലേഖനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പ് 2:1-4-ലാണ്, "നാം ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്, നമ്മെ കേൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ നാം അത്യധികം കരുതിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു" എന്നും "ഇത്ര വലിയ രക്ഷയെ നാം അവഗണിക്കരുതെന്നും" അതു നമ്മോടു പറയുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പ് 3:7 മുതൽ 4:13 വരെയുള്ള ഭാഗത്തു കാണാം, വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തിനു കുറവുള്ളവരാകാതെ "അനുസരണക്കേടിന്റെ അതേ ദൃഷ്ടാന്തപ്രകാരം ആരും വീണുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന് ആ വിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ നമുക്ക് ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരാകാം" എന്ന് അവിടെ പറയുന്നു. ഒരർഥത്തിൽ, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ദൂതുകളെല്ലാം രണ്ടാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. പക്വതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച മൂന്നാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പ് (5:11—6:20), "മുള്ളുകളും ഞെരിഞ്ഞിലുകളും" മുളപ്പിക്കുന്ന ഭൂമിപോലെ ആയിരിക്കരുതെന്ന് നമ്മോടു പറയുന്നു, കാരണം "അത് നിരാകരിക്കപ്പെട്ടതും ശാപത്തിനടുത്തതും ആകുന്നു, കത്തിച്ചുകളയുന്നതത്രേ അതിന്റെ അവസാനം." നാലാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പിൽ അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിലേക്കു മുമ്പോട്ട് കടന്നുവരുവാനും യെഹൂദമതത്തിലേക്കു പിൻവാങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കുവാനും നമ്മോടു പറയുന്നു (10:19-39). അഞ്ചാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പിൽ ഓട്ടം ഓടുവാനും കൃപയിൽനിന്നും വീണുപോകാതിരിക്കുവാനും നമ്മെ

ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു (12:1-29). രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി വീണ്ടും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാമെന്നു പറയുന്നതിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനമായി അർമീനിയൻ സിദ്ധാന്തക്കാർ ഈ അഞ്ചു മുന്നറിയിപ്പുകളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരിയായ രീതിയിൽ വചനത്തിന്റെ ഈ ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വീണ്ടും നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല, പ്രതിഫലത്തിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവ സംസാരിക്കുന്നതെന്നു നാം കാണും, ഒന്നുകിൽ സമ്മാനം നേടുന്നതിന്റെ അനുലോമപരമായ പ്രതിഫലം, അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിലോമപരമായ പ്രതിഫലം.

XXVIII. മനഃപൂർവം പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പ്

ഇനി നമുക്ക് നാലാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പിനെ നോക്കാം. എബ്രായർ 10:26 പറയുന്നു, "എന്തെന്നാൽ സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചശേഷം നാം മനഃപൂർവമായി പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ, പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനിമേൽ കാളകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും യാഗം ശേഷിക്കുന്നില്ല." "മനഃപൂർവമായി പാപം ചെയ്യുക" എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നത്? ഇതു മനസിലാക്കുന്നതിന് വാക്യം 26-ന്റെ തുടക്കത്തിലെ "എന്തെന്നാൽ" എന്ന പദം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ വാക്യം 25-ലേക്കു നാം മടങ്ങിപ്പോകണം. വാക്യം 25 പറയുന്നു, "ചിലർക്കു പതിവുള്ളതുപോലെ, നമ്മുടെ സ്വന്ത കൂടിവരവിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടത്രേ; നാൾ അടുക്കുന്നു എന്ന് കാണുന്തോറും അത്യധികമായി ചെയ്യുക." വാക്യം 26-ലെ മനഃപൂർവമായി പാപം ചെയ്യുന്നത് വാക്യം 25-ലെ കൂടിവരവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. ഈ മുന്നറിയിപ്പ് എബ്രായ വിശ്വാസികൾ ഗൗരവമായി എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എബ്രായലേഖനം എഴുതിയപ്പോൾ, സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ച് യെഹൂദമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങണമോ അതോ യെഹൂദമതം ഉപേക്ഷിച്ച് സഭയുമായി മുന്നോട്ടു പോകണമോ എന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ നിരവധി എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ യെഹൂദമതത്തിനും സഭയ്ക്കും ഇടയിൽ വക്കിലായിരുന്നു. സഭ എവിടെയാണ്? സഭ കൂടിവരവിൽ, ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ യോഗങ്ങളിൽ ആണ്. എബ്രായ വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസികളുമായി യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുന്നത് അർഥമാക്കിയത് അവർ സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. ചാഞ്ചാടുന്ന എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഭയുടെ യോഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് അർഥമാക്കിയത് സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചശേഷം അവർ മനഃപൂർവം പാപം ചെയ്യുകയായിരുന്നു എന്നാണ്. എഴുത്തുകാരൻ അവരോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി

തോന്നുന്നു, "ഈ ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം നല്കി. നിങ്ങൾ സഭയുടെ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും സംബന്ധിക്കണം. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനർഥം നിങ്ങൾ മനഃപൂർവം പാപം ചെയ്യുന്നു എന്നാണ്. സഭായോഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള യാഗം അർപ്പിക്കുന്നതിന് യെഹൂദമതത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മനഃപൂർവം പാപം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് പാപത്തിനുവേണ്ടി ഇനിയൊരു യാഗമില്ലെന്നും എല്ലാത്തരം യാഗങ്ങളും ഇപ്പോൾ അവസാനി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുമാണ്." ഇതാണ് "പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനിമേൽ ഒരു യാഗവും ശേഷിക്കുന്നില്ല" എന്നതിന്റെ ശരിയായ അർഥം. നാം പാപം ചെയ്താൽ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്നോ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് ഇളവു ലഭിക്കില്ലെന്നോ അല്ല ഇത് അർഥമാക്കുന്നത്. മുൻകുറികൾ ക്രിസ്തുവിനാൽ പകരംവയ്ക്കപ്പെട്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, എബ്രായ വിശ്വാസികൾ യോഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാതെ സഭയോടൊപ്പം നിൽക്കണമെന്നുമാണ് ഇത് അർഥമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവർ സഭയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പാപത്തിനുവേണ്ടി യാഗമർപ്പിക്കുവാൻ യെഹൂദമതത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പാപത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങനെയുള്ള യാഗമൊന്നും ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയിൽ ശേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവർ മനഃപൂർവമായി പാപം ചെയ്യുകയും വ്യഥാവായി യാഗം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

Wed — പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനിമേൽ ഒരു യാഗവും ശേഷിക്കുന്നില്ല, "ന്യായവിധിയുടെ ഭയാനകമായ പ്രതീക്ഷയും പ്രതിയോഗികളെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന തീയുടെ തീവ്രതയുമത്രേ ശേഷിക്കുന്നത്" എന്ന് എഴുത്തുകാരൻ എബ്രായ വിശ്വാസികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകി (10:27). എബ്രായ വിശ്വാസികൾ സഭയെ ഉപേക്ഷിക്കു കയാണെങ്കിൽ, പ്രതിയോഗികൾക്ക് ഉദ്ദിഷ്ടമായ ശിക്ഷ അവർ സഹിക്കേണ്ടിവരും.

വാക്യങ്ങൾ 28-ഉം 29-ഉം തുടർന്നു പറയുന്നു, "മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം നീക്കിവയ്ക്കുന്ന ഒരുവൻ മനസ്സലിവു കൂടാതെ രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്താൽ മരിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിമെതിക്കുകയും, തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ച ഉടമ്പടിയുടെ രക്തത്തെ പൊതുവായത് എന്ന് കരുതുകയും, കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുവനെ എത്ര ദുഷ്കരമായ ശിക്ഷെക്കു യോഗ്യനായി കരുതും എന്ന് നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു?" ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിമെതിക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നത്? അത് അർഥമാക്കുന്നത്, പാപത്തിനുവേണ്ടി യാഗമർപ്പിക്കുന്നതിന് എബ്രായ വിശ്വാസികൾ യെഹൂദമതത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ, ഫലത്തിൽ

അവർ ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നു എന്നാണ്. അവർ അവനെ തുച്ഛീകരിക്കുകയാണ്. പാപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻകുറിയായിരുന്നു. പാപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യാഗം നിറവേറ്റുവാനും അതിനെ പകരംവയ്ക്കുവാനും ക്രിസ്തു വന്നതിനാൽ, എബ്രായ വിശ്വാസികൾ അവനോടുകൂടെ തങ്ങുകയും പാപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യാഗം അർപ്പിക്കുവാൻ യെഹൂദമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങാതിരിക്കുകയും വേണമായിരുന്നു. അവർ അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആടുകളുടെയും കാളകളുടെയും രക്തത്തിനു തുല്യമാക്കിക്കൊണ്ട് അവർ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തത്തെ ഒരു സാധാരണ കാര്യമായി കരുതുകയായിരുന്നു. പാപത്തിനുവേണ്ടി ഇനിയും യാഗമർപ്പിക്കുവാൻ യെഹൂദമതത്തിലേക്കു മടങ്ങരുതെന്ന് എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരുന്നു. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്, അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ആരുടെ രക്തം അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചുവോ അവന്റെ രക്തത്തെ മൃഗങ്ങളുടെ യാഗങ്ങളെന്നപോലെ അവർ സാമാന്യമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ദൈവപുത്രനെ തുച്ഛീകരിക്കുന്നതാകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നത് കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ അപമാനിക്കുന്നതുമാണ്. കൃപയുടെ ആത്മാവ് അവരിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചലിക്കുകയും അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു, അവർ അവനെ ശ്രവിക്കണമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം എഴുത്തുകാരൻ ഇങ്ങനെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി, "പ്രതികാരം എന്റേതാകുന്നു; ഞാൻ മടക്കിക്കൊടുക്കും എന്നും പിന്നെയും, കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ വിധിക്കും എന്നും പറഞ്ഞവനെ നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ വീഴുന്നത് ഭയാനകമാകുന്നു" (വാ. 30-31). ഇത് രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർക്കുള്ള കർത്താവിന്റെ ന്യായവിധിയല്ല; ഇത് "തന്റെ ജനത്തിന്റെ", രക്ഷിക്കപ്പെട്ട, അവന്റെ വിശ്വാസികകളുടെമേലുള്ള അവന്റെ ന്യായവിധിയാകുന്നു.

XXIX. പിതാവിന്റെ ശിക്ഷണം

ഇനി നാം എബ്രായലേഖനം പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലുള്ള അഞ്ചാമത്തെ മുന്നറിയിപ്പിലേക്കു വരുന്നു. വാക്യം 5 പറയുന്നു: "പുത്രന്മാരോട് എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു വാദിക്കുന്ന പ്രബോധനം നിങ്ങൾ പൂർണമായി മറന്നിരിക്കുന്നു, "എന്റെ മകനേ, കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷണത്തെ ലഘുവായി കരുതരുത്, അവനാൽ ശാസനയേൽക്കുമ്പോൾ തളരുകയുമരുത്." ഈ വാക്യത്തിലെ ശിക്ഷണം എന്ന പദം ഒരുതരം ശിക്ഷയിലേക്കാണു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. വാക്യം 6 തുടർന്നു പറയുന്നു, "എന്തെന്നാൽ കർത്താവ് താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു, താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഏതു മകനെയും അവൻ തല്ലുന്നു." ഇവിടെ

തല്ലുക എന്നതിനർഥം ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് അടിക്കുക എന്നാണ്. നാം കുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മിൽ അനേകരും നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നും പല തരത്തിലുള്ള തല്ലു കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, നമ്മുടെ പിതാവ് തന്റെ മക്കളെ തല്ലുന്നു. വാക്യം 7 പറയുന്നു, "ശിക്ഷണത്തിനായിട്ടത്രേ നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്നത്; ദൈവം പുത്രന്മാരോട് എന്നപോലെ നിങ്ങളോട് ഇടപെടുന്നു. അപ്പൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത ഏത് പുത്രനുണ്ട്?" ഒരു പിതാവ് തെരുവിലെ കുട്ടികളെയല്ല, തന്റെ സ്വന്തം മക്കളെ തല്ലും. ദൈവം നമ്മെ തല്ലുന്നതിന് നമ്മുടെ നിത്യമായ സുരക്ഷ നഷ്ടമാകുന്നു എന്നർഥമില്ല. ഒരു കുട്ടി എത്രത്തോളം അവന്റെ മാതാപിതാക്കളാൽ ശിക്ഷണമേൽക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം അവൻ സുരക്ഷിതനാണ്. വാക്യം 8 പറയുന്നു, "എന്നാൽ പുത്രന്മാർ എല്ലാവരും പങ്കാളികളായിത്തീർന്നതിൽ നിങ്ങൾ ശിക്ഷണം കൂടാത്തവർ എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പുത്രന്മാരല്ല ജാരസന്തതികളത്രേ." പിതാവായ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ അർഥം ഞാനൊരു മകനല്ല, മറിച്ച് ഒരു ജാരസന്തതിയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. വാക്യം 9 പറയുന്നു: "ശിക്ഷണം നൽകുന്നവരായി നമ്മുടെ ജഡത്തിലുള്ള പിതാക്കന്മാർ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു, അവരെ നാം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു; ആത്മാക്കളുടെ പിതാവിന് അതിലധികമായി നാം കീഴ്പെട്ടിരുന്ന് ജീവിക്കുകയില്ലയോ?" ആത്മാക്കളുടെ പിതാവിന് വിധേയരാകുന്നത് നമുക്കു കൂടുതൽ ജീവൻ നൽകുന്നു. വാക്യം 10 പറയുന്നു, "അവർ തങ്ങൾക്കു നന്നായി ബോധിച്ചതുപോലെ കുറച്ചുനാളത്തേക്ക് ബാലശിക്ഷ കഴിച്ചു; എന്നാൽ അവനോ, നാം തന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം പ്രയോജനത്തിനായത്രേ ശിക്ഷിക്കുന്നത്." അവന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയെന്നാൽ അവന്റെ വിശുദ്ധ സ്വഭാവത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുക എന്നാണ്. ഇത് ജീവനിലുള്ള വളർച്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷണം നമ്മെ വളരുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ശിക്ഷണമേൽക്കുന്നത് നഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല. "നീ നന്നായി പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കും" എന്ന് ഒരു പിതാവു തന്റെ മകനോട് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ മകൻ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഇതിനർഥമില്ല. ഒരു പിതാവു തന്റെ മകനെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവനെ കൊല്ലുന്നില്ല. നമ്മുടെ സ്വർഗീയപിതാവിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ നിത്യ രക്ഷയെ ബാധിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കരുത്. അവൻ നമ്മെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ നിത്യ രക്ഷ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാണ്, കാരണം അവൻ നമ്മോട് ഇടപെടുന്നത് അവന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പുത്രന്മാരായിട്ടാണ്, ജാരസന്തതികളായിട്ടല്ല.

ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമാണ് നമ്മുടെ പിതാവ് നമ്മോട് ഇടപെടുന്നതെന്നും വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിൽ

ഇടപെടുന്നില്ലെന്നും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? കൃത്യമല്ലാത്ത പഠിപ്പിക്കലുകളാൽ നമ്മിൽ അനേകരും സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഞാൻ ഒരിക്കൽകൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, നാം നന്നായി പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ, ഈ യുഗത്തിലോ വരുന്ന യുഗത്തിലോ നമ്മുടെ പിതാവു നമ്മെ ശിക്ഷിക്കും. കർത്താവു മടങ്ങിവരികയും നിങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തശേഷം സകലവും സ്വതേ ശരിയായിരിക്കുമെന്നും കൂടുതൽ ശിക്ഷണമോ ഗുണീകരണമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ചിന്തിക്കരുത്. ഇത് കൃത്യമല്ലാത്ത ഒരു പഠിപ്പിക്കലാണ്. കഴിഞ്ഞ ദൂതിൽ നാം കണ്ടതുപോലെ, കർത്താവു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, തന്റെ മടിയന്മാരായ ചില ദാസന്മാരെ അടുത്ത യുഗത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് മത്തായിയും ലൂക്കൊസും സ്പഷ്ടമായി നമ്മോടു പറയുന്നു. ഇത് നിർമലമായ വചനത്തിൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതാണ് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് — ഇപ്പോൾ ശിക്ഷണമേൽക്കുന്നതോ പിന്നീട് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതോ? യാതൊരു ശിക്ഷയും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കർത്താവിന്റെ കരുണയാലും കൃപയാലും ഞാൻ നന്നായി പെരുമാറുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, അത് അടുത്ത യുഗത്തിലല്ല, ഈ യുഗത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

XXX. ജന്മാവകാശം കൈവെടിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പ്

15-ഉം 16-ഉം വാക്യങ്ങൾ പറയുന്നു, "ദൈവകൃപയിൽ നിന്ന് ആരും വീണുപോകാതിരിക്കുവാനും, പൊങ്ങിവരുന്ന കയ്പിന്റെ വല്ല വേരും നിങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തി, ഇതിലൂടെ അനേകർ മലിനപ്പെടാതിരിക്കുവാനും ആരും ദുർന്നടപ്പുകാരനോ, ഒരു ഊണിനു തന്റെ സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠാവകാശം വിട്ടുകളഞ്ഞ ഏശാവിനെപ്പോലെ അശുദ്ധനോ ആകാതിരിക്കുവാനും സൂക്ഷ്മതയോടെ നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ." "ദൈവകൃപയിൽനിന്ന് വീണുപോകുക" എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നത്? അതിനർഥം നമുക്ക് ഇപ്പോൾത്തന്നെ കൃപയുണ്ടെന്നും, നാം ഇപ്പോൾ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃപയിൽനിന്നും വീണുപോകാതെ അതിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ നാം ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരാകണം എന്നുമാണ്. എബ്രായ വിശ്വാസികൾ യെഹൂദമതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുകയാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിലുള്ള എല്ലാ വിശ്വാസികളും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കൃപയിൽനിന്നും അവർ വീണുപോകും. കയ്പിന്റെ വല്ല വേരും അവരെ ശല്യപ്പെടുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന് അവർ ശ്രദ്ധിക്കണമായിരുന്നു, അതായത്, ചില യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ യെഹൂദമതത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ കയ്പിനാൽ

അവരെ നശിപ്പിക്കും. സഭാജീവിതത്തിൽ, ഒരേ തത്ത്വത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ സംഭവിക്കുന്നു.

ഒരു ഊണിനുവേണ്ടി ഏശാവു തന്റെ സ്വന്തം ജന്മാവകാശം ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന് വാക്യം 16 പറയുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിലെ രാജത്വം ഉൾപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജന്മാവകാശം വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ കാര്യമാണ്. ഒരു കഷ്ണം ഇറച്ചിയുടെ ആസ്വദാനത്തിനുവേണ്ടി ഏശാവു തന്റെ ജന്മാവകാശം വിറ്റതുപോലെ ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെ ഒരു ചെറിയ ആസ്വാദനത്തിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ജന്മാവകാശത്തെ നാം വിറ്റേക്കാം. യെഹൂദമതത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ കഷ്ണത്തിനുവേണ്ടി എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവിലുള്ള കൃപയെ ഉപേക്ഷിക്കുക യാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിലുള്ള അവരുടെ ജന്മാവകാശം നഷ്ടപ്പെടും. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജന്മാവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് നിത്യജീവൻ നഷ്ടപ്പെ ടുന്നതല്ല; അത് ജീവാവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്, അതായത്, ഒരു സമ്മാനമായ വരാനിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ ആസ്വാദനം നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.

28-ഉം 29-ഉം വാക്യങ്ങൾ പറയുന്നു, "അതുകൊണ്ട് കുലുക്കമില്ലാത്ത രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നമുക്ക് കൃപയു ണ്ടായിരിക്കട്ടെ, അതിലൂടെ സുപ്രസാദകരമായി ഭക്തിയോടും ഭയത്തോടും കൂടെ നമുക്ക് ദൈവത്തെ സേവിക്കാം; നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയുമല്ലോ." ഇങ്ങനെയുള്ള കുലുക്കമില്ലാത്ത ഒരു രാജ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിലാ യതിനാൽ, നാം കൃപയെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും, അതിൽനിന്നും വീഴാതിരിക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയാണെന്ന് വാക്യം 29 പറയുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവം സ്നേഹമാണെങ്കിലും ഇവിടെ അവൻ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയാണ്. ഇത് ഗുരുതരമായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്.

XXXI. ശരിയായ സഭാജീവിതത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു

ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയെന്നാൽ എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നതെന്ന് ഈ ഏഴു ദൂതുകളിൽ നാം കണ്ടു. ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തിലേക്ക് നാം എത്രമാത്രം പ്രവേശിക്കണം! നമ്മുടെ ക്രിസ്തു വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എബ്രായലേഖനം പലതവണ നമ്മോടു പറയുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു സ്വർഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുകയെന്നാൽ വിശ്രമിക്കുകയെന്നാണ്. ദൈവത്തിനു സംതൃപ്തിയും വിശ്രമവുമായ സഭയെ ഉളവാക്കുന്നതിന് അവൻ സകലതും നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇന്ന് ക്രിസ്തു ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. സഭാജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമുക്ക്

താക്കീത് ലഭിക്കണം. സഭാജീവിതത്തെ നാം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നാം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവരായിരിക്കും. സഭാജീവിതത്തിലേക്കു നാം വന്നതിനുമുമ്പ് നാം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുകയായിരുന്നുവെന്ന് നമ്മിൽ മിക്കപേർക്കും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. നാം നിരവധി ക്രിസ്തീയ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കിടയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, സഭയെന്ന ഭവനത്തിലെത്തുന്നതുവരെ നമുക്ക് വിശ്രമം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യു. ഇവിടെ, സഭയിൽ, നാം വിശ്രമത്തിലാണ്. എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനാൽ, ശരിയായ സഭാജീവിതത്തിലുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ഈ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ എഴുത്തുകാരൻ അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. നാം നേരത്തേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, സഭ ഇന്നത്തെ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമമാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെടുന്നത്, ദൈവപുത്രൻ പിതാവിനെ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതിന്റെ മധ്യേ അവൻ പിതാവിനു സ്തുതിഗീതങ്ങൾ പാടുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സഭയാണ് ദൈവഭവനം എന്ന വസ്തുതയാലാണ്. ഇന്നത്തെ ശബ്ബത്തായ സഭാജീവിതത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹഭരിതരായിരിക്കുക.

ഈ ശബ്ബത്ത് നമ്മെ രാജ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കും. സഭാജീവിതം നമ്മെ പോഷിപ്പിക്കുകയും നമുക്ക് ആത്മികവർധനവ് വരുത്തുകയും നമ്മെ കെട്ടുപണി ചെയ്യുകയും രാജ്യ യുഗമായ അടുത്ത ശബ്ബത്തിനു നമ്മെ യോഗ്യതയുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്യും. രാജ്യത്തിന് പക്വത പ്രാപിച്ച ജനത്തെ ആവശ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ജീവന്റെ വിത്തുണ്ടായിരിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും നാം പക്വത പ്രാപിക്കണം. എവിടെയാണ് നമുക്കു പക്വതപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നത്? സഭയിൽ. സഭയാണ് നമുക്ക് പക്വതയിലേക്കു വളരുവാൻ കഴിയുന്ന ശരിയായ നിലം, ശരിയായ കൃഷിയിടം. സഭയിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ പ്രയോജനങ്ങൾ നാം ആസ്വദിക്കുന്നു. സഭയിൽ നാം വിളവെടുപ്പിൻ ശബ്ബത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അലച്ചിൽ നിർത്തുവാനും, സഭാജീവിതത്തിലേക്കു വരുവാനും, സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിന്റെ മേന്മയേറിയ ശബ്ബത്തിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരുന്ന ഇന്നത്തെ ശബ്ബത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനും എഴുത്തുകാരൻ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന എബ്രായ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു പറഞ്ഞു. അവർ സഭാജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ, മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുകയും, അവിടെ വീഴുകയും, മരിക്കുകയും ചെയ്ത അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെയാകും. ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനും ഇന്ന് ശരിയായ സഭാജീവിതത്തിലായിരിക്കുവാനും നാം എത്രമാത്രം ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം!

ഈ ദിവസങ്ങളിലെപ്പോലെ എബ്രായർ 4:9 എനിക്ക് ഒരിക്കലും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടില്ല. കർത്താവിന്റെ കരുണയാൽ, നാമെല്ലാവരും ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുകയും വരുന്ന യുഗത്തിൽ സമ്മാനം നേടുകയും ചെയ്യട്ടെ.

XXXII. നമ്മുടെ അഭയസ്ഥാനമായ സഭാജീവിതം

സഭാജീവിതം ഒരു അഭയസ്ഥാനവുമാണ്. നാം യെഹൂദമതത്തെയും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതത്തെയും, ലൗകികതയെയും, മരുഭൂമിയെയും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും, സഭാജീവിതമെന്ന അഭയസ്ഥാനത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുകയും വേണം. സ്വർഗം നിങ്ങളുടെ അഭയസ്ഥാനമാണെന്നു ചിന്തിക്കരുത്. ഇന്ന് കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്ന സമുദ്രത്തിലെ നിരാശാജനകമായ സാഹചര്യം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന നമുക്ക് ഒരു അഭയസ്ഥാനമായിരിക്കുവാൻ സ്വർഗം വളരെ അകലെയാണ്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സഭാജീവിതം ജീവന്റെയോ മരണത്തിന്റെയോ കാര്യമാണ്. അഭയസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുവാൻ സ്വർഗത്തിൽ പോകുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മുങ്ങിമരിച്ചേക്കാം. അഭയത്തിനായി സഭാജീവിതത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുക. നിരവധി പുതിയ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനോഹരമായ ഒരു പുസ്തകമാണ് എബ്രായലേഖനം. സഭാജീവിതം ഒരു അഭയസ്ഥാനമാണെന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഈ ദൂതു വായിക്കുന്ന ആരുംതന്നെ ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടുണ്ടാകില്ല. എന്നാൽ നമ്മിൽ അനേകരും സഭാജീവിതത്തെ ഈ രീതിയിൽ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ സഭാജീവിതം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. നാം എവിടെയായിരിക്കും? നമ്മിൽ മിക്കവരും കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്ന സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്ന സമുദ്രത്തിന്നരികെ ഒരു അഭയസ്ഥാനം ഉള്ളതിനായി ഹല്ലേലൂയ്യാ! സഭാജീവിതം ഇന്നു നമ്മുടെ അഭയസ്ഥാനമാണ്.